

Dneska nemám žádný nosný Talitéma ani veselý Rumíčkotéma, ale přišlo mi na mysl popovídat si o odměnách. Já jsem hrozně odměňovací. Nejsem uplácecí, ale odměňuju ráda. Protože si myslím, že když pes chce udělat radost mně - a to poznáte, když plní váš povel s radostí, bylo by fér na oplátku udělat radost jemu a to i když prostě už nemusíte. Jako třeba s Rumíčkem, s Ešusem, nebo s Bubinkou, která se vždycky z odměny veleradovala. Něčím malým na zub, nebo třeba podrbáníčkem, nebo honičkou, či jinou formou hry. A nebo nějakou jinou činností. To záleží už jen a jen na tom psu. Protože to je jako s námi lidmi. Zatímco já budu nadšená z toho, když mi někdo naservíruje pěkně velkou flákotu, někdo radši ocení dorta. A někdo radši dorta čokoládovýho, jinej ovocňáka.... a stejně je to i u těch štěkavců.

A i u těch se to navíc mění. Vezměte jen Talimůru. Která s odměnami neměla evidentně žádný zkušenosti a nic jí to neříkalo. Dalo fušku ji naučit odměnu vůbec vnímat. A postupně přicházet na to, co je pro ní tou nej, nej a NEJ odměnou. Sestavíme-li její žebříček hodnot, tak na vrcholu bude zcela jasně:

SVOBODA, možnost letět si tam kam chce. Což se někdy velmi těžko realizuje.

Pak tu máme dvě odměny, které budou stát na stejném stupínku a to jsou BUFET A HOUNOBRANÍ. To se realizovat nedá vůbec ☐

A pak už jsme u těch, který zrealizovat jdou a to v různých podobách, kdy se té odměně dá přidat ještě přidaná hodnota.

V PAMLSCÍCH jasně vede tvrdý pečivo. Pro skývu chleba a nebo kus tvrdýho pečiva je Flekatá schopná vraždit, případně se občas i sama sebe do nudlí rozkrájet. A tady mám já možnost si právě pohrát s tím, že tu odměnu ještě vylepším. Pokud tedy jsme v místech, kde je možno ji mít bezkošíkově. Protože když se jí povede nějaký majstrštyk, což pro mě je to, že se buď sama od sebe přijde nahlásit odněkud z roští a nebo se z něj dovalí na první dobrou, přijde něco co z té žádané patky chleba udělá ještě bombastičtější odměnu. Stačí jen málo, malinko..... stačí to prostě vyhodit do vzduchu, aby se ona za tím mohla do toho vzduchu taky katapultovat a ulovit si to tam a rázem se ocitne v ráji. Dopadne na zem a vzrušením při konzumaci okoralého chleba píská jak papiňák ☐

O něco níž na stupínku oblíbenosti jsou jablíčka. A opět - kousek jablíčka je mana nebeská, ale! Půlka jablka, či dokonce celý jablko vystřelený do vzduchu, kde ho lze ulovit, tooooo je jinačí kávička.

Pak teprve přichází v pamlskovém okruhu na řadu různý jiný pochutiny jako sýr, buřtík a psí pochoutky, či piškot. A pochopitelně i ty lze povýšit tím, že pamlsek se rozpohybuje. Klidně i do dálky, ale..... ta vejška, ta má vždycky větší váhu. Vlastně... vejšku, doslova □ .

Pak tady taky máme odměnu balonkem a hrou. Ale tyhle dvě věci má Tali spíš jako motivaci, než odměnu. I když balonek už jako odměnu i chápe, hru až na výjimku při přetahování se o něco, zatím ne. Ale primárně je to pro ni motivace k tomu, aby se držela v blízkosti člověka, ne odměna jako taková.

To Rumíček to má od malička hozený jinak. Hnusy, který by nejvíc potěšily Talimůru se mu naštěstí eklujou a místo svobody vyhledává naopak mou přítomnost, čímž odměňuje vlastně i mou maličkost □ .

ŽUŽLOBALONEK, to je jeho nej odměna a to ještě navíc ve formě žužlání si. Možnost ulovit si balonek a žužlat si ho, to je pro něj to nejvíc na celém světě. Pak teprve následuje házení a ještě před ním stojí to, když balonek čutnu.

Po žužlobalonku následují ostatní balonky, ale mám takový pocit, že poslední dobou je to spíš tak, že se ostatní balonky dostávají na úroveň pamlsků, neb tam ta vášeň není tak výrazná.

V PAMLSCÍCH zcela jasně hraje prim cokoliv masovýho. Rumíček preferuje pamlsky měkké, žužlací. Takže tvrdý chleba přichází třeba až na konec a leckdy o něj není zájem, pravděpodobně byl špatně usušen □ či Rumíček naznal, že dnes si chroupat nechce. Zato suchý rohlíček na kolečka nakrájený tooo je jiná. A taky obyčejný piškůtek, to je prej taky ňam. Nicméně pamlsky budou vždy až na druhým místě. A nebo i na třetím, protože:

SPOLEČNÁ HRA, to je pro Rumíčka taky báječná odměna. A pokud to zkombinuju ještě s pamlskem, tak to nemá chybu a on se raduje jak já na ty Vánočky.

Bubinka to měla hozený jasně - COKOLIV KE ŽRÁDLU BYLA nej odměna. Zvýšit laťku bylo jednoduché, stačilo přidat na množství a nebo!! dát jí možnost nabrat si přímo z ledvinky. To stejný je vlastně taky u Rumíčka. Dostane-li možnost vybrakovat trošku ledvinku, je to rázem s pamlskováním někde jinde. S Tali se tohle praktikovat bohužel nedá, i když vím moc dobře, že by to pro ni taky byla supr odměna. Ale protože se právě od začátku, kdy objevila kouzlo odměn, neustále snažíme ji vést k tomu, aby se ona sama nesnažila si to z té ledvinky vzít, bylo by to bohužel, booooooohužel kontraproduktivní. Protože ona by to pojala tak, že teda může a pokaždý by si to tam šla vybrat. A to nenenene. Nicméně Bubi prostě nerozlišovala, cokoliv se dalo polknout bylo to úplně nejúžasnější na světě. Ať půlka kuřete nebo suchá skýva - všééécičko super ☐

A stejně tak Ešus - pamlsky byly zcela jasně vpředu, to byla ta nej odměna a člověk ho potěšil vším. Ale maso vedlo, tam nebylo o čem diskutovat. Flákota byla jasná volba a to ostatní bylo až na druhý příčce. Nicméně spolu jsme vlastně pak už odměny ani nepotřebovali, jak jsme byli ten jeden. A on už byl navíc tak jako spíš člověk v psím kožíšku. Bylo to z obou stran spíš o pocitu, že já udělám radost jemu odměnou a on tím, že bude mít radost z odměny ☐ .

Ne že by ostatní pesani - a to už včetně ty důry flekatý - nebyli schopní fungovat bez odměn, to ne. Jak říkám, je to moje ocenění toho, že mě chtějí potěšit. Ale s Ešuskem to bylo prostě jiný. Nevím jak to správně popsat. Bubi stejně jako on dělala všechno pro mě, ale když došlo na odměny úúúúúplně se rozzářila jak vánoční stromeček. Ale s Ešátorem jsme to spolu měli nějak jinak, popsat mi to vlastně nejde.

No a jak u vás???? Víte co je pro pesana opravdu tou nej odměnou? Někdy je to zatr těžký na to přijít.

P.S.: dostala jsem nápad a dala nedávno do hry novou formu odměny. Víím, že Tali zbožňuje vyblemtávat kelímky a občas s sebou ráno na venčení nějaký vezmu a když je velehodná, dostane za odměnu kelímek s něčím dobrým uvnitř. Jenže je to takový nepraktický, že jo, pochodovat s kelímkem s trochou pomazánkového másla, kysaný smetany, nebo lučiny v kapse.... I zakoupila jsem takový to dětský ovocný pyré v tubě. A!!! Jak Tali, tak Rumíček to jedou ve velkém ☐ Nejlepší je pochopitelně ten jablíčkovej, to je jasný ☐ No a já mám čisté ruce i kapsy. A máte vidět ty oči, když si to blemtají, jsou v rauši ☐